

Landstorm, som omtales i § 212 i Venstres Forslag. Vi vilde herigennem eventuelt kunne faa en Landstorm, om hvilken jeg tør sige, at den gennem denne frivillige Uddannelse vilde være bedre egnet til at gøre Tjeneste i det, man kalder en Landstorm, end det Mandskab, man kunde faa efter det Forslag, som det konservative Folkeparti har fremsat. Og alt dette naar vi ad Frivillighedens Vej, uden at Hærens Rammer udvides og uden økonomiske Ofre; der tages herigennem Hensyn til den Del af den danske Ungdom, der selv vil sætte noget ind paa at blive fysisk og legemlig trænet, og vi vil herigennem styrke den danske Ungdom i det hele taget. Vi bryder ikke med den almindelige Værnepligt; de Folk, der saaledes forud for Lodtrækningen forlods er blevet fritaget, bliver selvfølgelig ligesom de andre, der ikke bliver indkaldt, staaende i Rullen. Man kan heller ikke sige, at vi ved denne Ordning vilde tage særlige Hensyn, at det er noget, der særlig vil komme til at gavne de riges Ungdom her i Landet, for vi ser jo netop, at Interessen for Idræt i forskellig Form er mindst lige saa stor hos Arbejderbefolkningen i Byerne, som den er indenfor andre Befolkningslag i vort Folk. Jeg henstiller da denne Tanke til Overvejelse i det kommende Udvalg.

Derefter vil jeg gerne gøre en Bemærkning om Sessionerne og Sessionsvæsenet. Jeg henstiller til Overvejelse saavel for den højtærede Forsvarsminister som for det kommende Udvalg, om det ikke vilde være rigtigt at flytte Udskrivningsvæsenet, som nu sorterer under Indenrigsministeriet, over under Forsvarsministeriet, og navnlig henstiller jeg, at der nu bliver foretaget en Ændring i de efter min Mening meget uheldige Forhold — som jeg for øvrigt allerede ved tidligere Lejlighed har peget paa —, at der gaar baade Aar og Dag, inden de unge Mennesker, der bliver udskrevet paa Sessionerne, faar noget at vide om, hvorvidt de i det hele taget er udskrevet eller ej; ja, i de fleste Tilfælde gaar det saadan, at de slet ingen Meddelelse faar. Jeg har, siden jeg første Gang fremdrog dette Forhold her i det høje Ting, faaet mange Henvendelser fra unge i alle Landets Egne, som har klaget over det Misforhold, der hersker paa dette Omraade, et Misforhold, som vi ikke kan forsvare at lade bestaa. Vi maa saa hurtigt, som det er muligt, efter at Sessionen er afholdt, have en Afgørelse af, hvem der skal indkaldes, og navnlig, hvem der ikke skal indkaldes, thi det er af den allerstørste Betydning for dem, der ikke skal indkaldes, snarest mulig

at faa Besked derom; det gælder saavel Landboerne som Byboerne, og det gælder særlig dem, der skal søge ind i faste Embeder.

Endnu ønsker jeg at fremføre en Bemærkning angaaende Tjenestetiden. Jeg anerkender den Nedsættelse, der paa dette Omraade er foreslaaet, og jeg glæder mig over, at den er saa betydelig for flere af Vaabenarternes Vedkommende, men jeg beklager, at Rytteriets Tjenestetid er foreslaaet ogsaa fremtidig at være 14 Maaneder. Selv om der ganske vist kræves meget med Hensyn til Uddannelse af Rytteriets Mandskab, maa jeg dog indtrængende henstille til det kommende Udvalg at foretage en grundig Undersøgelse af, om vi ikke paa dette Omaade kan komme længere ned, f. Eks. til 10 Maaneders Tjenestetid. Jeg skal endvidere i Anledning af den Bestemmelse i Venstres og i de Konservatives Forslag, at værnepligtige skal indkaldes to Gange til Mønstringstjeneste i Løbet af de første 8 Værnepligtsaar, paa mine Kammeraters i Sikringsstyrken og paa egne Vegne meget indtrængende henstille, at der paa dette Punkt gøres en Undtagelse for vort Vedkommende, der har ligget inde ved Sikringsstyrken i indtil 1, ja, for fleres Vedkommende mere end 1 Aar ud over den normale Tjenestetid; der maa her vises et Hensyn; jeg tror, jeg tør sige, at vi har faaet Uddannelse og Træning nok.

Jeg hilser med Glæde, at man i Venstres Forslag søger at gaa saa hensynsfuldt frem som muligt mod de overtallige Befalingsmænd. Der maa ogsaa vises Hensyn overfor dem, thi mange af de Folk har i deres Ungdom ladet sig uddanne alene med det Formaal: at gøre Tjeneste i Hær og Flaade, og man kan ikke lukke Øjnene for, at Vanskelighederne vil være store netop for disse Folk i dette Øjeblik, hvor Forholdene i Erhvervslivet er, som de er, og hvor det er meget vanskeligt at faa Adgang til faste Stillinger indenfor andre Omraader i Statsinstitutionerne. Men samtidig med, at jeg fremhæver dette, ønsker jeg at pege paa det Forhold eller, jeg vil snarere sige, Misforhold, der hidtil har hersket ved de forskellige Befalingsmandskorps, nemlig at man har kunnet træde udenfor Nummer et eller to Aar med Ret til Genindtræden, saaledes at altsaa de vedkommende, hvis det viste sig, at der var større Chancer udenfor Hæren, forlod denne, igen indtraadte i Hæren. Dette har ofte bevirket, at Folk, der har staaet i Hæren hele Tiden, er blevet forbigaaet ved Avancement til Fordel for dem, der efter et saadant Aars Frihed igen er traadt ind i Hæren. Vi